

EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS

PADOME

**Briselē, 2026. gada 24. februārī
(OR. en)**

**2025/0101(COD)
LEX 2498**

**PE-CONS 67/1/25
REV 1**

**JAI 1940
ASILE 137
FRONT 324
CODEC 2203**

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,
AR KO GROZA REGULU (ES) 2024/1348 ATTIECĪBĀ UZ
DROŠU IZCELSMES VALSTU SARAKSTA IZVEIDI SAVIENĪBAS LĪMENĪ**

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
REGULA (ES) 2026/...**

(2026. gada 24. februāris),

**ar ko groza Regulu (ES) 2024/1348
attiecībā uz drošu izcelsmes valstu saraksta izveidi Savienības līmenī**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 78. panta 2. punkta
d) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru²,

¹ 2025. gada 23. oktobra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

² Eiropas Parlamenta 2026. gada 10. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta)
un Padomes 2026. gada 23. februāra lēmums.

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2024/1348³ tad, ja pieteikuma iesniedzējs ir no drošas izcelsmes valsts, piemēro īpašus noteikumus. Konkrētāk, pieteikuma izskatīšana ir jāpaātrina un, ja pieteikuma iesniedzējam vēl nav atļauts ieceļot dalībvalstu teritorijā, dalībvalsts var izskatīt pieteikumu pēc būtības robežprocedūrā.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1348 (2024. gada 14. maijs), ar ko izveido kopīgu procedūru starptautiskajai aizsardzībai Savienībā un atceļ Direktīvu 2013/32/ES (OV L, 2024/1348, 22.5.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- (2) Regula (ES) 2024/1348 paredz iespēju Savienības līmenī atzīt trešās valstis par drošām izcelsmes valstīm saskaņā ar minētajā regulā paredzētajiem nosacījumiem. Ir jāstiprina drošas izcelsmes valsts koncepcijas piemērošana kā nozīmīgs rīks iespējami nepamatotu pieteikumu ātras izskatīšanas veicināšanai, atzīstot trešās valstis par drošām izcelsmes valstīm. Ir arī jānovērš dažas atšķirības, kas pastāv dalībvalstu drošu izcelsmes valstu sarakstu starpā. Tāpēc būtu jāizveido drošu izcelsmes valstu saraksts Savienības līmenī. Lai gan dalībvalstis patur tiesības piemērot vai ieviest tiesību aktus, kuri ļauj valsts līmenī par drošām izcelsmes valstīm atzīt trešās valstis, kas nav par tādām atzītas Savienības līmenī, šādai kopējai atzīšanai Savienības līmenī būtu jānodrošina, ka visās dalībvalstīs attiecībā uz pieteikuma iesniedzējiem, kuru izcelsmes valstis ir atzītas par drošām izcelsmes valstīm, drošas izcelsmes valsts koncepcija tiek piemērota vienādi.

- (3) Tas, ka trešā valsts Savienības vai valsts līmenī tiek uzskatīta par drošu izcelsmes valsti, nevar būt absolūta garantija minētās valsts valstspiederīgo drošībai, pat to, kuri nepieder to personu kategorijai, attiecībā uz kurām, atzīstot minēto valsti par drošu izcelsmes valsti, tiek izdarīts izņēmums, un tādējādi neatbrīvo no nepieciešamības attiecīgo starptautiskās aizsardzības pieteikumu izskatīt individuāli. Vērtējot to, vai trešā valsts būtu jāatzīst par drošu izcelsmes valsti, šā vērtējuma rakstura dēļ var ņemt vērā vienīgi vispārējos civilos, tiesiskos un politiskos apstākļus minētajā valstī un to, vai vajāšanas, spīdzināšanas vai necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodīšanas dalībniekiem praksē piemēro sodus, ja viņus minētajā valstī atzīst par atbildīgiem. Dalībvalstis drošas izcelsmes valsts koncepciju drīkst piemērot tikai tad, ja pieteikuma iesniedzējs individuāla novērtējuma ietvaros nevar uzrādīt elementus, kas pamato to, kāpēc drošas izcelsmes valsts koncepcija viņam nav piemērojama, un ar noteikumu, ka pieteikuma iesniedzējs ir minētās valsts valstspiederīgais, vai ar noteikumu, ka viņš ir bezvalstnieks, kas iepriekš pastāvīgi dzīvojis minētajā valstī. Drošas izcelsmes valsts koncepcijas piemērošana individuālā novērtējumā neskar to, ka dažas pieteikuma iesniedzēju kategorijas var būt nonākušas īpašā situācijā trešās valstīs, kas atzītas par drošām izcelsmes valstīm, un tāpēc tām var būt pamatotas bailes no vajāšanas vai reāls risks ciest būtisku kaitējumu.

- (4) Novērtējums par to, vai valsts būtu jāatzīst par drošu izcelsmes valsti, ir balstīts uz dažādiem attiecīgiem un pieejamiem informācijas avotiem, tostarp uz informāciju, kas saņemta no dalībvalstīm, Eiropas Savienības Patvēruma aģentūras (“Patvēruma aģentūra”), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/2303⁴, Eiropas Ārējās darbības dienesta, Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra bēgļu jautājumos un citām attiecīgām starptautiskām organizācijām. Saskaņā ar Regulu (ES) 2024/1348 novērtējumā ņem vērā arī Regulas (ES) 2021/2303 11. pantā minēto informācijas par izcelsmes valstīm kopīgo analīzi, ja tāda ir pieejama. Pamatojoties uz virkni šādu informācijas avotu, tiek uzskatīts, ka vairākas trešās valstis kvalificējas drošas izcelsmes valsts statusam.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/2303 (2021. gada 15. decembris) par Eiropas Savienības Patvēruma aģentūru un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 439/2010 (OV L 468, 30.12.2021., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>).

- (5) Trešās valsts atzīšana par drošu izcelsmes valsti saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1348 62. pantu ir balstīta uz informāciju no uzticamiem, oficiāliem un pienācīgi pamatotiem attiecīgiem un pieejamiem avotiem. Turklāt minētais apzīmējums atspoguļo vispārējo situāciju minētajā valstī, un to neietekmē individuālie apstākļi, kuri var tikt vērtēti tikai nolūkā noteikt, vai drošas izcelsmes valsts koncepcija izņēmuma kārtā konkrētā gadījumā nebūtu jāpiemēro. Tāpēc saistībā ar izskatīšanu valsts tiesā detalizētiem pierādījumiem par pieteikuma iesniedzēju individuālo situāciju, kuri pamato drošas izcelsmes valsts koncepcijas piemērojamību, vajadzētu būt minētā novērtējuma galvenajam mērķim. Saskaņā ar Līgumiem Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir lemt par jebkādām šaubām par to, vai ir pamatoti Savienības līmenī atzīt trešo valsti par drošu izcelsmes valsti.

- (6) Attiecībā uz valsti, kurai piešķirts Savienības kandidātvalsts statuss (“kandidātvalsts”), Līgumā par Eiropas Savienību (LES) ir izklāstīti nosacījumi un principi, kas jāievēro ikvienai valstij, kura vēlas kļūt par dalībvalsti. Minētie nosacījumi un principi tika noteikti Eiropadomes sanāsmē Kopenhāgenā 1993. gadā (“Kopenhāgenas kritēriji”) un tika pastiprināti Eiropadomes sanāsmē Madridē 1995. gadā. Kopenhāgenas kritēriji ir šādi: stabilas iestādes, kas garantē demokrātiju, tiesiskumu, cilvēktiesības un minoritāšu tiesību ievērošanu un aizsardzību, funkcionējoša tirgus ekonomika un spēja izturēt konkurences spiedienu un tirgus apstākļus Savienībā, un spēja uzņemties Savienības dalībvalsts pienākumus, tostarp spēja efektīvi piemērot noteikumus, standartus un politiku, kas veido Savienības tiesību aktu kopumu, un politiskās, ekonomiskās un monetārās savienības mērķu ievērošana.

- (7) Kandidātvalsts statusu Eiropadome valstij piešķir ar vienprātīgu lēmumu, balstoties uz Komisijas atzinumu, kas sagatavots pēc minētās valsts pieteikuma dalībai Savienībā. Tieši attiecībā uz politiskajiem kritērijiem dalībai Savienībai tika konstatēts, ka kandidātvalstis ir guvušas panākumus virzībā uz to iestāžu stabilitāti, kas garantē demokrātiju, tiesiskumu, cilvēktiesības un minoritāšu tiesību ievērošanu un aizsardzību. Tāpēc var secināt, ka minētās trešās valstis, kurām piešķirts kandidātvalsts statuss, būtu jāuzskata par drošām izcelsmes valstīm Regulas (ES) 2024/1348 nozīmē un attiecīgi būtu jāatzīst par drošām izcelsmes valstīm Savienības līmenī. Šāda atzīšana neskar nekādus turpmākus lēmumus, kas Eiropadomei vai Padomei jāpieņem par kandidātvalstu uzņemšanu Savienībā. Tomēr būtu pienācīgi jāņem vērā tas, ka situācija kandidātvalstī varētu mainīties tādā apmērā, ka drošas izcelsmes valsts apzīmējums minētajai valstij vairs nebūtu piemērojams. Tāpēc šai regulai būtu jāparedz, ka trešai valstij, kurai piešķirts kandidātvalsts statuss un kura atzīta par drošu izcelsmes valsti, drošas izcelsmes valsts apzīmējums vairs nebūtu piemērojams, ja pastāv jebkurš no šādiem apstākļiem: pastāv smagi draudi civiliedzīvotāja dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā trešā valstī; tādu trešās valsts darbību dēļ, kas skar pamattiesības un pamatbrīvības, kuras ir būtiskas atzīšanai par drošu izcelsmes valsti, ir pieņemti ierobežojoši pasākumi Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) piektās daļas IV sadaļas nozīmē; vai Savienības mēroga atzīšanas rādītājs, kas attiecas uz pieteikuma iesniedzējiem no trešās valsts, ir augstāks par 20 % no kopējā lēmumu skaita attiecībā uz minēto trešo valsti, ko izdevusi atbildīgā iestāde. Dalībvalstīm nevajadzētu piemērot drošas izcelsmes valsts koncepciju pieteikuma iesniedzējiem no kandidātvalsts laikposmā, kurā pastāv šajā regulā paredzētie apstākļi.

- (8) Apsverot, vai kandidātvalstī pastāv smagi draudi civiliedzīvotāja dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā, būtu jāņem vērā plašs attiecīgo informācijas avotu klāsts, tostarp informācija no jebkuras attiecīgas Savienības iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras vai starptautiskas organizācijas. Jo īpaši būtu jāņem vērā tas, vai Eiropadome vai Padome ir atzinusi, ka attiecīgajā trešā valstī pastāv starptautiska vai iekšēja bruņota konflikta situācija, tostarp tas, vai bruņota konflikta situācijas dēļ ir pieņemts Padomes lēmums saskaņā ar Padomes Direktīvas 2001/55/EK⁵ 5. pantu. Tāpat, apsverot, vai kandidātvalstī vairs nepastāv smagi draudi civiliedzīvotāja dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā, būtu jāņem vērā tas, ka Eiropadome vai Padome ir atzinusi, ka attiecīgie apstākļi vairs nepastāv, tostarp tad, ja pēc bruņota konflikta situācijas beigām ir pieņemts Padomes lēmums saskaņā ar Direktīvas 2001/55/EK 6. pantu.

⁵ Padomes Direktīva 2001/55/EK (2001. gada 20. jūlijs) par obligātajiem standartiem, lai pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā sniegtu tām pagaidu aizsardzību, un par pasākumiem, lai līdzsvarotu dalībvalstu pūliņus, uzņemot šādas personas un uzņemoties ar to saistītās sekas (OV L 212, 7.8.2001., 12. lpp., <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/55/oj>).

- (9) Ir būtiski, lai kandidātvalstu atzīšana par drošām izcelsmes valstīm tiktu vienādi piemērota visās dalībvalstīs, tostarp attiecībā uz šajā regulā izklāstītajiem apstākļiem, kādos minētās valstis vairs nebūtu jāuzskata par drošām izcelsmes valstīm. Lai atvieglotu šīs regulas īstenošanu un nodrošinātu juridisko noteiktību, Komisijai būtu pastāvīgi jāuzrauga situācija kandidātvalstīs un jāinformē dalībvalstis, Eiropas Parlaments un Padome, ja, pamatojoties uz pieejamo informāciju, kāds no minētajiem apstākļiem ir piemērojams vai vairs nav piemērojams kādā no minētajām valstīm, darot šādu informāciju nekavējoties un publiski pieejamu ar paziņojuma publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C* sērijā. Ņemot vērā iespējamo ietekmi uz Savienības un dalībvalstu ārējām attiecībām, Komisijai bez iepriekšēja Padomes apstiprinājuma nebūtu jāinformē dalībvalstis un Eiropas Parlaments par to, ka pastāv smagi draudi civiliedzīvotāja dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā kandidātvalstī. Tādēļ, pirms informēt dalībvalstis un Eiropas Parlamentu par jebkādiem smagiem draudiem civiliedzīvotāja dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā kandidātvalstī, Komisijai būtu jāinformē Padome, kurai būtu jāsniedz iepriekšējs apstiprinājums.

- (10) Attiecībā uz Kosovu*, saskaņā ar Patvēruma aģentūras sniegto informāciju, 16 dalībvalstis pašlaik Kosovu valsts līmenī atzīst par drošu izcelsmes valsti, un Savienības mēroga atzīšanas rādītājs attiecībā uz pieteikuma iesniedzējiem no Kosovas 2024. gadā bija 5 %. Kosova ir potenciāla kandidāte dalībai Savienībā. Tās konstitūcijā ir iekļauti galvenie starptautiskie cilvēktiesību instrumenti. Kosovā valda daudzpartiju parlamentārā pārstāvības demokrātija, kurā vara ir sadalīta starp likumdošanas, izpildvaras un tiesu iestādēm, un attiecīgais tiesiskais regulējums atbilst Eiropas standartiem. Kopumā tās tiesiskais regulējums garantē pamattiesību aizsardzību un atbilst Eiropas standartiem. Nekas neliecina, ka Kosovos pilsoņi tiktu izraidīti, pārvietoti vai izdoti uz valstīm, kurās tie tiktu pakļauti nāvessoda, spīdzināšanas, vajāšanas vai citas necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās riskam. Kosovā nepastāv būtiska kaitējuma risks Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2024/1347⁶ 15. panta nozīmē. Kosovos valsts tiesību aktos nav paredzēts nāvessods, un Kosovos iestādes apliecina apņemšanos novērst spīdzināšanu un cietsirdīgu izturēšanos. Kosovā nenotiek bruņoti konflikti, un tāpēc nepastāv draudi plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā. Kosovā nenotiek vajāšana Regulas (ES) 2024/1347 9. panta nozīmē.

* Šis nosaukums neskar nostājas par statusu un atbilst ANO DP Rezolūcijai 1244 (1999) un Starptautiskās Tiesas atzinumam par Kosovos neatkarības deklarāciju.

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1347 (2024. gada 14. maijs) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu, un ar ko veic grozījumus Padomes Direktīvā 2003/109/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/95/ES (OV L, 2024/1347, 22.5.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

- (11) Attiecībā uz Bangladešu, saskaņā ar Patvēruma aģentūras sniegto informāciju, sešas dalībvalstis pašlaik Bangladešu valsts līmenī atzīst par drošu izcelsmes valsti, un Savienības mēroga atzīšanas rādītājs attiecībā uz pieteikuma iesniedzējiem no Bangladešas 2024. gadā bija 4 %. Šī valsts ir ratificējusi dažus starptautiskus cilvēktiesību instrumentus. Bangladeša ir parlamentāra republika, ko reglamentē konstitūcija, kurā noteikts varas dalījums izpildvarā un tiesu varā. Nekas neliecina, ka Bangladešas pilsoņi tiktu izraidīti, pārvietoti vai izdoti uz valstīm, kurās tiek tiktu pakļauti nāvessoda, spīdzināšanas, vajāšanas vai citas necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās riskam. Kopumā nepastāv reāls būtiska kaitējuma risks Regulas (ES) 2024/1347 15. panta nozīmē. Lai gan Bangladešā nāvessods nav atcelts un tā nav parakstījusi Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām Otro fakultatīvo protokolu, kura mērķis ir nāvessoda atcelšana, nāvessodi tiek izpildīti reti. Bangladeša ir ratificējusi Konvenciju pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgas, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodīšanas veidiem. Bangladešā nenotiek bruņoti konflikti, un tāpēc nepastāv draudi plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā. Kopumā šai valstī nenotiek vajāšana Regulas (ES) 2024/1347 9. panta nozīmē.

- (12) Attiecībā uz Kolumbiju, saskaņā ar Patvēruma aģentūras sniegto informāciju, neviena dalībvalsts pašlaik Kolumbiju valsts līmenī neatzīst par drošu izcelsmes valsti, un Savienības mēroga atzīšanas rādītājs attiecībā uz pieteikuma iesniedzējiem no Kolumbijas 2024. gadā bija 5 %. Šī valsts ir ratificējusi galvenos starptautiskos cilvēktiesību instrumentus. 1991. gada konstitūcijā un no tās izrietošajā Konstitucionālās tiesas judikatūrā ir paredzētas spēcīgas cilvēktiesību garantijas. Kolumbija ir federatīva republika ar pārstāvības demokrātijas politisko sistēmu, un vara ir sadalīta izpildvarā, likumdošanas varā un tiesu varā. Nekas neliecina, ka Kolumbijā būtu plaši izplatīta pilsoņu izraidīšana, pārvietošana vai izdošana uz valstīm, kurās tie tiktu pakļauti nāvessoda, spīdzināšanas, vajāšanas vai citas necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās riskam. Kolumbijā kopumā nepastāv būtiska kaitējuma risks Regulas (ES) 2024/1347 15. panta nozīmē, izņemot konkrētus lauku apvidus, kuros valsts autoritāte ir vāja. Saskaņā ar Kolumbijas konstitūciju nāvessods ir aizliegts. Tās tiesiskais regulējums, kas aizliedz spīdzināšanu un necilvēcīgu vai pazemojošu izturēšanos vai sodu, atbilst starptautiskajiem standartiem. Nepastāv vispārēji draudi plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā. Kopumā šai valstī nenotiek vajāšana Regulas (ES) 2024/1347 9. panta nozīmē.

(13) Attiecībā uz Ēģipti, saskaņā ar Patvēruma aģentūras sniegto informāciju, sešas dalībvalstis pašlaik Ēģipti valsts līmenī atzīst par drošu izcelsmes valsti, un Savienības mēroga atzīšanas rādītājs attiecībā uz pieteikuma iesniedzējiem no Ēģiptes 2024. gadā bija 4 %. Šī valsts ir ratificējusi galvenos starptautiskos cilvēktiesību instrumentus. Ēģipte ir republika, kurā prezidents ir gan valsts vadītājs, gan izpildvaras vadītājs. Nekas neliecina, ka Ēģiptes pilsoņi tiktu izraidīti, pārvietoti vai izdoti uz valstīm, kurās tie tiktu pakļauti nāvessoda, spīdzināšanas, vajāšanas vai citas necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās riskam. Kopumā nepastāv reāls būtiska kaitējuma risks Regulas (ES) 2024/1347 15. panta nozīmē. Lai gan Ēģiptes Kriminālkodeksā un militārajos tiesību aktos joprojām ir paredzēts nāvessods, Ēģipte ir ratificējusi Konvenciju pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgas, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodīšanas veidiem. Ēģipte savā Valsts cilvēktiesību stratēģijā ir deklarējusi nodomu reformēt likumu par pirmstiesas apcietinājumu, uzlabot ieslodzījuma apstākļus, ierobežot ar nāvi sodāmo noziegumu skaitu un uzlabot cilvēktiesību kultūru visās valdības iestādēs. Ir panākts progress institucionālajā līmenī, bet ir vajadzīga efektīva īstenošana. Ēģiptē nenotiek bruņoti konflikti, un tāpēc nepastāv draudi plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā. Kopumā šai valstī nenotiek vajāšana Regulas (ES) 2024/1347 9. panta nozīmē.

- (14) Attiecībā uz Indiju, saskaņā ar Patvēruma aģentūras sniegto informāciju, deviņas dalībvalstis pašlaik Indiju valsts līmenī atzīst par drošu izcelsmes valsti, un Savienības mēroga atzīšanas rādītājs attiecībā uz pieteikuma iesniedzējiem no Indijas 2024. gadā bija 2 %. Šī valsts ir ratificējusi galvenos starptautiskos cilvēktiesību instrumentus. Indija ir konstitucionāla republika un parlamentārā demokrātija. Nekas neliecina, ka Indijas pilsoņi tiktu izraidīti, pārvietoti vai izdoti uz valstīm, kurās tie tiktu pakļauti nāvessoda, spīdzināšanas, vajāšanas vai citas necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās riskam. Kopumā nepastāv reāls būtiska kaitējuma risks Regulas (ES) 2024/1347 15. panta nozīmē. Indijas krimināltiesības joprojām paredz nāvessodu, un Indija nav parakstījusi Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām Otro fakultatīvo protokolu, kura mērķis ir nāvessoda atcelšana, tomēr praksē kopš 2020. gada nav ticis piemērots neviens nāvessods. Indija ir parakstījusi Konvenciju pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgas, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodīšanas veidiem. Indijā nenotiek bruņoti konflikti, un tāpēc nepastāv draudi plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā. Kopumā šai valstī nenotiek vajāšana Regulas (ES) 2024/1347 9. panta nozīmē.

- (15) Attiecībā uz Maroku, saskaņā ar Patvēruma aģentūras sniegto informāciju, 11 dalībvalstu pašlaik Maroku valsts līmenī atzīst par drošu izcelsmes valsti, un Savienības mēroga atzīšanas rādītājs attiecībā uz pieteikuma iesniedzējiem no Marokas 2024. gadā bija 4 %. Šī valsts ir ratificējusi galvenos starptautiskos cilvēktiesību instrumentus. Maroka ir parlamentāra monarhija. Nekas neliecina, ka Marokas pilsoņi tiktu izraidīti, pārvietoti vai izdoti uz valstīm, kurās tie tiktu pakļauti nāvessoda, spīdzināšanas, vajāšanas vai citas necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās riskam. Kopumā nepastāv reāls būtiska kaitējuma risks Regulas (ES) 2024/1347 15. panta nozīmē. Maroka kopš 1993. gada ievēro nāvessoda piemērošanas moratoriju, lai gan tās krimināltiesību aktos nāvessods joprojām ir paredzēts un tā nav ratificējusi Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām Otro fakultatīvo protokolu, kura mērķis ir nāvessoda atcelšana. Maroka ir ratificējusi Konvenciju pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgas, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodīšanas veidiem. Marokā nenotiek bruņoti konflikti, un tāpēc nepastāv draudi plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā. Kopumā šai valstī nenotiek vajāšana Regulas (ES) 2024/1347 9. panta nozīmē.

- (16) Attiecībā uz Tunisiju, saskaņā ar Patvēruma aģentūras sniegto informāciju, 10 dalībvalstu pašlaik Tunisiju valsts līmenī atzīst par drošu izcelsmes valsti, un Savienības mēroga atzīšanas rādītājs attiecībā uz pieteikuma iesniedzējiem no Tunisijas 2024. gadā bija 4 %. Šī valsts ir ratificējusi galvenos starptautiskos cilvēktiesību instrumentus. Ar 2022. gada konstitūciju ir izveidota prezidentāla sistēma. Nekas neliecina, ka Tunisijas pilsoņi tiktu izraidīti, pārvietoti vai izdoti uz valstīm, kurās tie tiktu pakļauti nāvessoda, spīdzināšanas, vajāšanas vai citas necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās riskam. Kopumā nepastāv reāls būtiska kaitējuma risks Regulas (ES) 2024/1347 15. panta nozīmē. Tunisija kopš 1991. gada ievēro nāvessoda piemērošanas moratoriju, lai gan tās krimināltiesību aktos nāvessods joprojām ir paredzēts un tā nav ratificējusi Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām Otro fakultatīvo protokolu, kura mērķis ir nāvessoda atcelšana. Tunisija ir ratificējusi Konvenciju pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgas, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodīšanas veidiem. Tunisijā nenotiek bruņoti konflikti, un tāpēc nepastāv draudi plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā. Kopumā šai valstī nenotiek vajāšana Regulas (ES) 2024/1347 9. panta nozīmē.

- (17) Ievērojot Regulu (ES) 2024/1348, trešo valsti var atzīt par drošu izcelsmes valsti tikai tad, ja, pamatojoties uz tiesisko situāciju, tiesību piemērošanu demokrātiskā sistēmā un uz vispārējiem politiskajiem apstākļiem, var parādīt, ka nepastāv vajāšana, kā definēts Regulas (ES) 2024/1347 9. pantā, un nepastāv reāls nopietna kaitējuma risks, kā definēts minētās regulas 15. pantā.
- (18) Ņemot vērā to, ka Bangladešā, Kolumbijā, Ēģiptē, Indijā, Marokā un Tunisijā, kā arī Kosovā kā potenciālā kandidātē dalībai Savienībā kopumā nepastāv vajāšanas vai būtiska kaitējuma risks Regulas (ES) 2024/1347 nozīmē, kā par to liecina arī ļoti zemie pieteikuma iesniedzēju no minētajām valstīm atzīšanas rādītāji, būtu jāsecina, ka minētās valstis atbilst kritērijiem tam, lai tiktu uzskatītas par drošām izcelsmes valstīm Regulas (ES) 2024/1348 nozīmē, un ka minētās valstis Savienības līmenī būtu jāatzīst par drošām izcelsmes valstīm. Tas neskar dalībvalstu iespēju citas trešās valstis atzīt par drošām izcelsmes valstīm valsts līmenī un iespēju nākotnē par drošām izcelsmes valstīm Savienības līmenī atzīt vēl citas trešās valstis, kas atbilst Regulā (ES) 2024/1348 paredzētajiem nosacījumiem, izdarot turpmākus grozījumus minētajā regulā. Komisijai būtu nekavējoties jāizskata jebkurš pieprasījums no dalībvalsts novērtēt, vai papildu trešās valstis varētu atzīt par drošām izcelsmes valstīm Savienības līmenī, cita starpā ņemot vērā zemu atzīšanas līmeni visā Savienībā pieteikuma iesniedzējiem no minētajām valstīm.

- (19) Valstu atzīšana par drošām izcelsmes valstīm Savienības līmenī neskar Regulā (ES) 2024/1348 paredzēto noteikumu, saskaņā ar kuru dalībvalstis drošas izcelsmes valsts koncepciju drīkst piemērot tikai tad, ja pieteikuma iesniedzēji individuālā novērtējumā nevar iesniegt nekādus elementus, kas pamato to, kāpēc tiem nav piemērojama drošas izcelsmes valsts koncepcija. Šajā kontekstā īpaša uzmanība būtu jāpievērš pieteikuma iesniedzējiem, kuri minētajās valstīs ir īpašā situācijā, piemēram, *LGBTIQ*, ar dzimumu saistītas vardarbības upuriem, cilvēktiesību aizstāvjiem, reliģiskajām minoritātēm un žurnālistiem.

- (20) Būtiskas pārmaiņas trešā valstī, kas Savienības līmenī atzīta par drošu trešo valsti vai drošu izcelsmes valsti, var nesamērīgi ietekmēt konkrētas teritorijas vai personu grupas minētajā valstī, radot atšķirīgas aizsardzības vajadzības dažiem pieteikuma iesniedzējiem no minētās valsts un nepieciešamību aizsargāt minēto pieteikuma iesniedzēju procesuālās garantijas. Regula (ES) 2024/1348 ievieš iespēju atzīt trešo valsti par drošu trešo valsti vai drošu izcelsmes valsti, izņemot konkrētas minētās trešās valsts teritorijas daļas vai skaidri identificējamās personu kategorijas. Regula (ES) 2024/1348 arī paredz, ka Komisijai ar deleģēto aktu ir jāaptur drošas trešās valsts vai drošas izcelsmes valsts apzīmējums Savienības līmenī trešai valstij, ja situācija minētajā valstī ievērojami pasliktinās. Lai risinātu situāciju, kad trešā valsts, kas Savienības līmenī atzīta par drošu trešo valsti vai drošu izcelsmes valsti, visā tās teritorijā vai attiecībā uz skaidri identificējamām personu kategorijām minētajā valstī vairs neatbilst šāda apzīmējuma būtiskajiem nosacījumiem, kas izklāstīti Regulā (ES) 2024/1348, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai daļēji apturētu minētās valsts apzīmējumu attiecībā uz konkrētām tās teritorijas daļām vai skaidri identificējamām personu kategorijām minētajā trešā valstī uz sešiem mēnešiem, ja tas ir nepieciešams, lietderīgi un samērīgi, ņemot vērā ievērojamās pārmaiņas minētajā valstī, kas ietekmē minēto teritorijas daļu vai minēto personu kategoriju.

Turklāt trīs mēnešu laikā pēc tam, kad pieņemts deleģētais akts, kas paredz apturēt drošas trešās valsts vai drošas izcelsmes valsts apzīmējumu Savienības līmenī trešai valstij, Komisijai būtu jāiesniedz tiesību akta priekšlikums, lai no minētās trešās valsts apzīmējuma tvēruma svītrotu tās teritorijas daļas, uz kurām attiecas apturēšana, vai tās personu kategorijas, uz kurām attiecas apturēšana. Ja dalībvalsts pēc tam paziņo Komisijai, ka, balstoties uz pamatotu vērtējumu, tā uzskata, ka pēc izmaiņām minētās trešās valsts situācijā tā atkal atbilst Regulā (ES) 2024/1348 paredzētajiem nosacījumiem attiecībā uz visu valsti kopumā vai konkrētām tās teritorijas daļām vai skaidri identificējamām personu kategorijām minētajā trešā valstī, Komisijai būtu jāierosina grozīt minētās valsts apzīmējumu, to attiecīgi atzīstot par drošu trešo valsti vai drošu izcelsmes valsti.

- (21) Tā kā migrācijas situācija var strauji mainīties un aug spiediens, ko rada jauktas imigrantu plūsmas, kurās ir procentuāli daudz personu ar mazām izredzēm saņemt starptautisko aizsardzību, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai piemērot Regulas (ES) 2024/1348 42. panta 1. punkta j) apakšpunktu un 42. panta 3. punkta e) apakšpunktu agrāk par minētās regulas vispārējo piemērošanas sākuma dienu, lai paātrinātu pieteikumu izskatīšanu, ar noteikumu, ka dalībvalstis ir transponējušas attiecīgos noteikumus un ir ieviesušas īpašās procedūras, kas izklāstītas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/32/ES⁷. Tas dotu dalībvalstīm iespēju ātri un elastīgi reaģēt uz migrācijas plūsmu izmaiņām. Tā kā šādu pieteikuma iesniedzēju pieteikumi varētu būt nepamatoti, to ātra izskatīšana paātrinātā procedūrā vai robežprocedūrā dotu patvēruma un migrācijas iestādēm iespēju efektīvāk novērtēt pamatotas prasības, ātrāk pieņemt lēmumus un tādējādi veicināt labāku un uzticamāku patvēruma un atgriešanas politikas darbību, pilnībā ievērojot pamattiesības.

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV L 180, 29.6.2013., 60. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/32/oj>).

- (22) Turklāt, lai vēl vairāk ņemtu vērā sarežģīto un faktisko situāciju trešās valstīs, kuras Savienības līmenī nav atzītas par drošām trešām valstīm vai drošām izcelsmes valstīm, dalībvalstīm, piemērojot vai ieviešot tiesību aktus, kas ļauj šādas valstis atzīt valsts līmenī, vajadzētu spēt to darīt ar izņēmumiem attiecībā uz konkrētām šādu valstu teritorijas daļām vai skaidri identificējamām personu kategorijām pirms Regulas (ES) 2024/1348 piemērošanas sākuma dienas.
- (23) Tā kā šīs regulas mērķus, proti, izveidot kopēju sarakstu Savienības līmenī, kurā uzskaitītas drošas izcelsmes valstis, un dažu Regulas (ES) 2024/1348 noteikumu piemērošanas sākuma datumu pārcelt uz agrāku laiku, nevar sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un var sasniegt tikai Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (24) Saskaņā ar 3. pantu un 4.a panta 1. punktu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, Īrija ar 2025. gada 22. jūlija vēstuli ir paziņojusi, ka vēlas piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.

- (25) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (26) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (27) Ievērojot Regulas (ES) 2024/1348 piemērošanu no 2026. gada 12. jūnija un lai pēc iespējas drīzāk nodrošinātu juridisko noteiktību, šai regulai būtu jāstājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas.
- (28) Tādēļ Regula (ES) 2024/1348 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (ES) 2024/1348 groza šādi:

1) regulas 60. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 74. pantu, ar kuriem, ievērojot 63. pantā noteiktos nosacījumus, trešai valstij pilnībā vai daļēji aptur drošas trešās valsts apzīmējumu Savienības līmenī.”;

2) regulas 61. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Trešās valstis var atzīt par drošām izcelsmes valstīm saskaņā ar šo regulu tikai tad, ja, pamatojoties uz tiesisko situāciju, tiesību piemērošanu demokrātiskā sistēmā un uz vispārējiem politiskajiem apstākļiem, var parādīt, ka nepastāv vajāšana, kā definēts Regulas (ES) 2024/1347 9. pantā, un nepastāv reāls būtiska kaitējuma risks, kā definēts minētās regulas 15. pantā.”;

3) regulas 62. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Trešās valstis var atzīt par drošām Savienības līmenī saskaņā ar 61. pantā un šajā pantā noteiktajiem nosacījumiem.”;

b) pēc 1. punkta iekļauj šādus punktus:

“1.a Trešās valstis, kas uzskaitītas šīs regulas II pielikumā, tiek atzītas par drošām izcelsmes valstīm Savienības līmenī.

1.b Trešā valsts, kurai piešķirts Savienības kandidātvalsts statuss, arī tiek atzīta par drošu izcelsmes valsti Savienības līmenī, izņemot tad, ja pastāv viens vai vairāki no šiem apstākļiem:

- a) pastāv smagi draudi civiliedzīvotāja dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā minētajā trešā valstī;
- b) ir pieņemti ierobežojoši pasākumi LESD piektās daļas IV sadaļas nozīmē, ņemot vērā minētās trešās valsts darbības, kas skar pamattiesības un pamatbrīvības, kuras ir būtiskas šīs regulas 61. pantā noteiktajiem kritērijiem trešās valsts atzīšanai par drošu izcelsmes valsti;

- c) atbildīgās iestādes izdoto lēmumu skaits, ar kuriem tiek piešķirta starptautiskā aizsardzība pieteikuma iesniedzējiem no minētās trešās valsts – vai nu tās valstspiederīgajiem, vai arī bezvalstniekiem, kas tajā agrāk pastāvīgi dzīvojuši –, saskaņā ar jaunākajiem pieejamajiem ikgadējiem vidējiem Savienības mēroga *Eurostat* datiem proporcionāli veido vairāk nekā 20 % no tādu lēmumu kopskaita, ko atbildīgā iestāde izdevusi attiecībā uz minēto trešo valsti.

Ja ir piemērojams vai vairs nav piemērojams jebkurš no pirmās daļas a)–c) apakšpunktā minētajiem apstākļiem, Komisija par to nekavējoties informē dalībvalstis, Eiropas Parlamentu un Padomi. Šā punkta a) apakšpunkta gadījumā Komisija pirms dalībvalstu un Eiropas Parlamenta informēšanas saņem iepriekšēju Padomes apstiprinājumu.”;

- c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 74. pantu, ar kuriem, ievērojot 63. pantā noteiktos nosacījumus, trešai valstij pilnībā vai daļēji aptur drošas izcelsmes valsts apzīmējumu Savienības līmenī.”;

4) regulas 63. pantu aizstāj ar šādu:

“63. pants

Savienības līmenī atzītas drošas trešās valsts vai drošas izcelsmes valsts apzīmējuma apturēšana vai svītrosana

1. Ja kādas trešās valsts situācijā, kura Savienības līmenī ir atzīta par drošu trešo valsti vai drošu izcelsmes valsti, ir notikušas būtiskas pārmaiņas, Komisija veic pamatotu vērtējumu par to, vai minētā trešā valsts izpilda 59. vai 61. pantā noteiktos nosacījumus, un, ja Komisija uzskata, ka minētie nosacījumi vairs netiek izpildīti pilnībā vai daļēji, piemēro šādus noteikumus:

a) ja 59. vai 61. pantā noteiktie nosacījumi vairs netiek izpildīti attiecībā uz konkrētām trešās valsts teritorijas daļām vai attiecībā uz skaidri identificējamām personu kategorijām minētajā trešajā valstī, Komisija saskaņā ar 74. pantu pieņem deleģēto aktu, ar kuru minētajai trešai valstij uz sešiem mēnešiem daļēji aptur drošas trešās valsts vai drošas izcelsmes valsts apzīmējumu Savienības līmenī attiecībā uz minētās trešās valsts teritorijas minētajām daļām vai minētajām personu kategorijām;

- b) ja 59. vai 61. pantā noteiktie nosacījumi vairs netiek izpildīti attiecībā uz visu trešo valsti kopumā, Komisija saskaņā ar 74. pantu pieņem deleģēto aktu, ar kuru minētajai trešai valstij uz sešiem mēnešiem pilnībā aptur drošas trešās valsts vai drošas izcelsmes valsts apzīmējumu Savienības līmenī.
- 2. Komisija pastāvīgi pārskata situāciju 1. punktā minētajā trešā valstī, ņemot vērā *inter alia* dalībvalstu un Patvēruma aģentūras sniegto informāciju par turpmākām pārmaiņām minētās trešās valsts situācijā.
 - 3. Ja Komisija saskaņā ar 1. punkta a) vai b) apakšpunktu ir pieņēmusi deleģēto aktu, ar ko trešai valstij aptur drošas trešās valsts vai drošas izcelsmes valsts apzīmējumu Savienības līmenī attiecībā uz visu minētās trešās valsts teritoriju vai konkrētām tās daļām vai attiecībā uz visām vai skaidri identificējamām personu kategorijām minētajā trešā valstī, tā trīs mēnešu laikā no minētā deleģētā akta pieņemšanas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru iesniedz priekšlikumu, lai:
 - a) minētajai trešai valstij grozītu drošas trešās valsts vai drošas izcelsmes valsts apzīmējumu Savienības līmenī nolūkā paredzēt izņēmumus no apzīmējuma attiecībā uz konkrētām teritorijas daļām vai attiecībā uz skaidri identificējamām personu kategorijām, uz kurām attiecas deleģētais akts, kas pieņemts, ievērojot 1. punkta a) apakšpunktu; vai

- b) minētajai trešai valstij svītrotu drošas trešās valsts vai drošas izcelsmes valsts apzīmējumu Savienības līmenī.
4. Ja Komisija 3. punktā minēto priekšlikumu neiesniedz trīs mēnešu laikā no 1. punktā minētā deleģētā akta pieņemšanas, deleģētais akts zaudē spēku. Ja Komisija šādu priekšlikumu iesniedz trīs mēnešu laikā no 1. punktā minētā deleģētā akta pieņemšanas, Komisija tiek pilnvarota, balstoties uz pamatotu vērtējumu, pagarināt minētā deleģētā akta termiņu par sešiem mēnešiem ar iespēju vienu reizi atjaunot minēto pagarinājumu.
5. Neskarot 4. punktu, ja Komisijas iesniegtais priekšlikums trešai valstij svītrot vai grozīt drošas trešās valsts vai drošas izcelsmes valsts apzīmējumu Savienības līmenī netiek pieņemts 15 mēnešu laikā no Komisijas priekšlikuma iesniegšanas, tad drošas trešās valsts vai drošas izcelsmes valsts apzīmējuma Savienības līmenī pilnīga vai daļēja apturēšana trešai valstij zaudē spēku.”;

5) regulas 64. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

- “2. Ja ar deleģētu aktu, kas pieņemts, ievērojot 63. panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktu, trešai valstij ir pilnībā vai daļēji apturēts drošas trešās valsts vai drošas izcelsmes valsts apzīmējums Savienības līmenī, dalībvalstis minēto valsti valsts līmenī neatzīst par drošu trešo valsti vai drošu izcelsmes valsti.
3. Ja saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru trešai valstij ir svītrots vai grozīts drošas trešās valsts vai drošas izcelsmes valsts apzīmējums Savienības līmenī, dalībvalsts var Komisijai paziņot, ka tā uzskata, ka pēc pārmaiņām minētās valsts situācijā tā atkal atbilst 59. panta 1. punktā vai 61. pantā noteiktajiem nosacījumiem.

Paziņojumā iekļauj pamatotu vērtējumu par to, ka minētā trešā valsts atbilst 59. panta 1. punktā vai 61. pantā noteiktajiem nosacījumiem, tostarp skaidrojumu par konkrētajām pārmaiņām trešās valsts situācijā, kuri ļauj valstij atkal atbilst minētajiem nosacījumiem. Attiecīgā gadījumā dalībvalsts savā paziņojumā norāda konkrētas minētās trešās valsts teritorijas daļas vai minētās trešās valsts skaidri identificējamās personu kategorijas, uz kurām attiecas tās vērtējums.

Pēc paziņojuma Komisija prasa Patvēruma aģentūrai sniegt tai informāciju un analīzi par situāciju trešā valstī.

Ja trešai valstij, par kuru paziņojusi dalībvalsts, drošas trešā valsts vai drošas izcelsmes valsts apzīmējums Savienības līmenī ir svītrots, ievērojot 63. panta 3. punkta b) apakšpunktu, paziņotāja dalībvalsts var atzīt minēto trešo valsti par drošu trešo valsti vai drošu izcelsmes valsti vienīgi valsts līmenī, ar noteikumu, ka Komisija neiebilst pret minēto atzīšanu.

Komisijai ir tiesības iebilst vienīgi divu gadu laikposmā no dienas, kad minētajai trešai valstij tika svītrots drošas trešās valsts vai drošas izcelsmes valsts apzīmējums Savienības līmenī. Jebkādos iebildumus Komisija pauž trīs mēnešu laikā no katra dalībvalsts iesniegta paziņojuma dienas un pēc tam, kad ir pienācīgi pārskatīta minētās trešās valsts situācija, ņemot vērā 59. panta 1. punktā un 61. pantā noteiktos nosacījumus.

Ja Komisija uzskata, ka 59. panta 1. punktā vai 61. pantā paredzētie nosacījumi atkal ir izpildīti attiecībā uz visām vai konkrētām trešās valsts teritorijas daļām vai visām vai skaidri identificējamām personu kategorijām trešā valstī, uz kuru attiecas paziņojums, kas saņemts, ievērojot šā punkta pirmo daļu, tā saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru var iesniegt priekšlikumu grozīt šo regulu, lai minēto trešo valsti atzītu par drošu trešo valsti vai drošu izcelsmes valsti Savienības līmenī attiecībā uz visām vai konkrētām minētās trešās valsts teritorijas daļām vai attiecībā uz visām vai skaidri identificējamām personu kategorijām, attiecībā uz kurām ir izpildīti minētie nosacījumi.”;

6) regulas 78. panta 2. punktā vārdu “pielikumā” aizstāj ar “I pielikumā”;

7) regulas 79. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

“Tomēr šīs regulas 59. panta 2. punktu, 61. panta 2. punktu un 61. panta 5. punkta b) apakšpunktu piemēro no ... [šīs grozošās regulas spēkā stāšanās diena] attiecībā uz drošas izcelsmes valsts koncepcijas piemērošanu saskaņā ar Direktīvas 2013/32/ES 36. un 37. pantu un drošas trešās valsts koncepcijas piemērošanu saskaņā ar Direktīvas 2013/32/ES 38. pantu.”;

b) panta 3. punktam pievieno šādu daļu:

“Dalībvalsts var piemērot šīs regulas 42. panta 1. punkta j) apakšpunktu un 42. panta 3. punkta e) apakšpunktu kā pamatu paātrinātajai izskatīšanas procedūrai saskaņā ar Direktīvas 2013/32/ES 31. panta 8. punktu vai procedūrai, kas veikta pie robežas vai tranzīta zonās saskaņā ar Direktīvas 2013/32/ES 43. pantu, pirms 2026. gada 12. jūnija, ja tā pirms ... [šīs grozošās regulas spēkā stāšanās diena] valsts līmenī ir transponējusi attiecīgos noteikumus un ieviesusi īpašās procedūras, kas izklāstītas minētajos pantos.”;

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Attiecībā uz dalībvalstīm, kurām Direktīva 2013/32/ES nav saistoša, atsauces uz to šā panta 2. un 3. punktā uzskata par atsaucēm uz Direktīvu 2005/85/EK.”;

8) vienīgo pielikumu numurē kā “I pielikums”;

9) kā Regulas (ES) 2024/1348 II pielikumu pievieno šīs regulas pielikumā ievietoto tekstu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Briselē, ...

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētāja*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs / priekšsēdētāja*

PIELIKUMS

“II PIELIKUMS

Par drošām izcelsmes valstīm Savienības līmenī tiek atzītas šādas trešās valstis:

Bangladeša

Kolumbija

Ēģipte

Indija

Kosova*

Maroka

Tunisija”

* Šis nosaukums neskar nostājas par statusu un atbilst ANO DP Rezolūcijai 1244 (1999) un Starptautiskās Tiesas atzinumam par Kosovas neatkarības deklarāciju.”.
